

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

נח.

עין משפט
נר מצוה

מח א מיי פ"ד מהלכ
 סוטה הלכה ז:
 מח ב מיי פ"ג שם הלכה
 3:
 ג ג מיי שם הל' ח ופ"ג
 הלכ' ז:
 ג ד מיי שם פ"ג הלכה
 ה:

תוספות ישנים

[illegible]

(א) נראה דיש להוסיף, וכו' אלא דקני לה כשהיא ארוסה ואיסתתרה וקמשקה לה כשהיא נשואה.

מוסף רש"י (המשך)

[illegible]

דהני תנאי. דסגא קמא סבר אוכלות משלו ואוכלות בחרומה דלזין חופה פוסלתא מלכאוב בחרומה דלזין חופה לפסולת יורבי ישמעאל סבר דיש חופה דקאמר רב שאין ביצתה מאכילתא חופה נמי פוסלתא מן התרומה אפילו היל כהן דלזין צבט ישאל קאמר "דלזין חופה מאכילתא בזה לא

הוא פליג תנא קמא לפי מה שפירשתי
דמתני' איירי צבת כהן ולפי מה שפי'
בקונטרס דצבת ישראל נמי פליגי
לדכלה לרבי אלעזר ורבי שמעון
בהגעת הזמן אפילו היא פסולה יש
לפרש כאן שמדקדק מדמקשינן חופה
לביאה כרפי' בקונטרס לדמשעת
(ו) שאותה חופה כביאה וזאת לת"ק
כיון דאינן חופה לפסולות אמאי
אוכלות משלו וי"ל דלא גרע מהגעת
זמן ואוכלות בתרומה כיון דנכנסה
לחופה דליכא למיחש למוציא כוס
ולסימפון ואם תאמר לדכתי' פסולות
אמאי אוכלות משלו בעמוד והוא קאי
מוזיז אתם לה באמרנין צריש קאי
מומרות (לקמן פה) וי"ל דלדלגין קמני
אוכלות משלו לאחר מיתה ואוכלות
בתרומה מחיים :

שומרת יבם וכלוסה. וא"ת

היֵאָחַז מִתְּנֶה עַל זֹנוֹת
דִּבְרָמָה הֵאָחַז תֵּן (פְּסוּלָה דף יח:) כֵּל שֶׁאֵילּוּ
מִיִּבְעַל וְלֹא תִהְיֶה אֲסוּרָה לוֹ לֹא הִיָּה
מִתְּנֶה עִמָּה וַיֵּלֶךְ דִּהְכָּה נִמְי נִאֲסָרָה
כְּדָרָב הַמְנוּנָה דְּלֹאֵר שׁוּמְרַת יֵבֵם
שׁוּמְרַת אֲסוּרָה לִיִּבְמָה וְכַפִּי שֶׁנִּי דְּסוּתָה
(דף יח: וְשֵׁ) מִיִּימֵי מִינֵה סִייעָתָה
לְרֵב הַמְנוּנָה וְדַחֵי הֵאָחַז מִנִּי ר' עֲקִיבָא
הֵאָחַז דְּלֹאֵר אֵין קִידוּשֵׁין תּוֹפְסִין בְּחִיבֵי
לְאִין וְאִם וְהִכִּי מִפִּיק כּוֹלָהוּ מִחַד
אִמֵּן יִתִּירָא אִמֵּן עַל הָאֵלֶּה אִמֵּן עַל
הַשְּׁבוּעָה אִמֵּן אִם מֵאִישׁ זֶה אִמֵּן אִם
מֵאִישׁ אֲחֵר וְאִרְסָה וְנִשׂוּאָה וְשׁוּמְרַת
יֵבֵם וְכִנּוּסָה וַיֵּלֶךְ דְּחַד אִמֵּן קָאֵל
מֵה דְּכַחֲבִי כְּפִרְסָה וְאֵלֶּה שְׁבוּעָה
כְּכַחֲבִי דְּהִרְלִי וְכֵן מֵאִישׁ אֲחֵר דְּכַחֲבִי
מִבְּלַעְדִּי אֵישׁ אִמֵּן יִתִּירָא לְשׁוּמְרַת
יֵבֵם וְאִרְסָה קֹאמֵיט:

אלא דקני לה כשהיא ארוסה (ב)
ומשקה לה כשהיא נשואה.

להשתתף לא ממעטין ממתח איש
 כיון להשתתף בשעת השקאה היא תחת
 בעלה ואו"ת ומנלן דקרא משמע
 שהסמירה היא כשהיא נשואה לטומאה
 תחת אישך כתיב וי"ל דכי היכי
 דמרבח מנאש איש קנוי דלירוסין
 בריש ארוסה (מועד כ"ו ושם) ה"נ
 נרבה סמירה:

ונקה האיש מעון. וא"ת ונוקמה

כגון שכל עליה בשוגג
 וכשכל עליה לא ידע עדיין שנתקרה
 דבר האל גוונל חשיב מנוקה מעון
 דלא כי מוקי לה ע"י גלגול לא חשיב
 אין מנוקה מעון אם זינתה בזיוסין
 אבל על ידי גלגול שאינו יודע בשעת
 דמוקי לה הכי כי היכי דלא תיפיק
 ונשכחט בעל היא ולשון דכוותה לא
 מטעם דבעינן שמקדים שכיבת בעל
 תה שומרת יבם כו' אקושיא דקדמה
 לתא כו' ולא שקדמה שכיבת בעל
 יבם כו' וגררלה לר"י כפירוש ראשון
 דכרבי יאשיה אחיה ממתינא דשלא
 בא עליה יבם צביט חמיה אלא משום
 תיא דאמרינן התם ומוקי כוותיה
 ל' אלא דקינא לה ומסקה לה כשהיא
 יבם אבל בזרוסה ליכא מאן דשליג:
 שומרת

לרבי מאיר דאמר קידושין פסלי חופה. בלא קידושין נמי פסלה: חופה אינה קונה בלא כסף או שטר או קידושי ביאה כדאיחא בפ"ק דקדושין (דף ע"ג:) גישא. לכהן ז' חו ומאי ז' חו כשרות ופסולות: **מכלל דגישא ממז.** בצעילה בתמיה ובי ביאה בפסולה מי איכא למ"ד ללא

פסלה מתרומה דבי נשא אלא פירוש
קא מפרש נישא ר'ל כגון שנכנסו
לתופה ולא נבעלו: אוכלות משלו כו'.
לחופה לא פסלה: אין חופה
מאילנות. אם בנת ישראל היא ואילנות
דמשה אחרונה דתנן (כתובות דף יג.)
ב"ר של אברהם ארמון האשה
אוכלת מתרומה עד שמכנס לחופה
ואמר ר' ישמעאל חופה פסולה אינה
מאכלת וה"ה ביאה. מדמקיש חופה
לביאה משמע דאם בנת כהן היא חופה
פוסלתה כביאה: ממתי? דמסכת
סוטה: אמן. אמן תרי וימי לרבות
כל הי: שומרת יבם וכנסה. כלומר
ואם היתה יבמתו וכנסה היבם
משקא אותה ומשבעיה אף על סמיה
שנסמרה בעודה שומרת יבם ומים

מסורת הש"ס

(א) קדושין כ: סוטה יח:
(ב) סוטה כג: קדושין כ:
ספרי פ' נשא, א) סוטה כח:
מז: שבועות ה: קדושין כ:
ספרי פ' נשא, ד) סוטה
כד: (ה) קדושין יח:א.
(ו) [במדבר ד', ט] ס"א
משום דלא קריא ה"י מופה
כלל, ח) ס"א שעשה,
ט) [וע"ע מוס' קדושין כ:
ד"ה אמנ].

תורה אור השלם

1. וְבָאוּ הַמַּיִם הַמָּאֲרִירִים
הָאֵלֶּה בְּמַעְיָן לְצִבּוֹת
בְּטָן וּלְנֹפֶל יָרֵךְ וְאֶמְרָה
הָאִשָּׁה אֲמֵן אֲמֵן:
- במדבר ה כב
2. וְנָקָה הָאִשָּׁה מַעוֹן
וְהָאִשָּׁה הַהוּא תִשָּׂא אֶת
עוֹנָהּ: כמדבר ה לא
3. וְאֵת כִּי שָׁטִית תִּתֵּן
אִישׁ וְכִי נִטְמָאת וְיִתֵּן
אִישׁ כָּךְ אֶת שְׂכֶכְתּוֹ
מִבְּלִעֲדֵי אִישׁ:
- במדבר ה כ

הגהות הב"ח

(א) גמ' כשהיא ארוסה ואיסתתרה וקא משקה לה כשהיא ארוסה: (ב) תום ד"ה אלא וכו' ארוסה ואיסתתרה ומשקה:

מוסף רש"י

[illegible]